

عنوان مقاله:

بررسی فاکتور دوام در سازه های قابل جمع شدن

محل انتشار:

اولین همایش ملی پژوهش های نظری و عملی در معماری و شهرسازی (سال: 1396)

تعداد صفحات اصل مقاله: 11

نویسندگان:

مایده طارمی - دانش آموخته کارشناسی ارشد معماری فناوری، دانشگاه علم و صنعت ایران، گروه معماری

احمد اخلاصی - استادیار دانشگاه علم و صنعت ایران، گروه معماری

مهدی حمزه نژاد - استادیار دانشگاه علم و صنعت ایران، گروه معماری

خلاصه مقاله:

برپایی فضاهایی به صورت موقت همواره مورد نیاز زندگی انسان میباشد. برای خلق چنین فضاهایی به سازه هایی سبک نیاز است که بتوان پس از برپایی، به راحتی آنها را جمع نمود. متأسفانه سازه هایی که اکنون شاهد به کار بردن آنها هستیم، پاسخگوی مناسبی جهت خلق اینگونه فضاها نمی باشند. استفاده از مصالح نامناسب و بی توجهی به تاثیر بصری این عناصر سازه های از دیدگاه زیباییشناختی بر مخاطبین، ناکارآمد بودن این فضاها را در پی داشته است. با توجه به اینکه مهمترین دلیل در استفاده از چنین مصالح نامناسب، ارزان قیمت بودن آنها میباشد؛ لذا هدف اصلی این مقاله شناسایی سیستم سازه های مناسب جهت برپایی فضای موقتی است که این ویژگی ها را دارا باشد: (1) امکان برپایی و جمع نمودن آن با هزینه کم (2) طول عمر بالا (3) قابل برپایی در مقیاسهای مختلف و (4) داشتن زیبایی بصری جهت دعوت کنندگی مخاطبین. در همین راستا با در نظر گرفتن چالش های مذکور، مکانیزم های مختلف سازه های قابل جمع شدن بررسی شده، و براساس نتایج بدست آمده سازه چادری و سازه پرشده از هوا به عنوان سازه های قابل جمع شدن با طول عمر بالا شناسایی شده اند. سازه های مذکور علاوه بر داشتن زیبایی بصری، به راحتی امکان برپایی توسط نیروی انسانی را دارا می باشند و نصب آنها زمان و هزینه بسیار کمی نیاز دارد. مزیت مهم دیگری که این نوع سازه ها دارند بدین شرح است که در مقایسه با دیگر سیستم های قابل جمع شدن بسیار بادوام هستند، لذا خساراتی که طی چندین بار استفاده در طول مدتزمان طولانی دارند بسیار محدود میباشد. همچنین امکان برپایی در مقیاس های مختلف را نیز دارند.

کلمات کلیدی:

سازه قابل جمع شدن، موقت، بادوام، سازه چادری، سازه پرشده از هوا

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/710479>

